

[Alfred Jensen.]

alt kommer til alt, er det vel i og for sig det centrale i det foreliggende kompleks af lovforslag, at de store, brede masser af arbejdere, tjenestemænd, funktionærer og pensionister, enten det nu er pensionister fra statens tjeneste eller folkepensionister, skal berøves en portion dyrtidstillæg.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup gav, forekommer det mig, ganske godt udtryk for, at det er denne gruppe af befolkningen, der rammes særlig hårdt. Han nævnte et eksempel med en erhvervsdrivende, der havde klaget sin nød, og kom med beregninger, der viste, at erhvervsdrivende, der har folk i deres brød i det omfang, der her var tale om, ikke lider noget tab, men tværtimod bliver holdt skadesløse gennem de forskellige andre lovforslag, der er fremsat, og som vi må regne med bliver gennemført i løbet af de nærmeste dage. Det er ting, som jeg synes man må holde sig for øje, når man ser på de foreliggende lovforslag.

Jeg overser naturligvis ikke, at der i befolkningen er adskillige, der ikke henregnes til lønmodtagere og heller ikke hører til pensionisternes kreds, men som deler kår og stilling i samfundet med lønmodtagerne og derfor også kommer til at lide under virkningerne af de fremsatte forslag, når de engang bliver gennemført. Men det bortforklarer ikke, at de store erhvervsdrivende slipper så nogenlunde tåleligt igennem, ja, at de faktisk, hvis lovforslagene gennemføres, bliver bedre stillet, end de var forud, og jeg ser ikke i lovforslaget, om skærpet kontrol med skatteudskrivningen er nogen garanti for, at de, der slider og slæber her i landet, kommer til at slippe billigere i skat. Jeg frygter for, at de indføjede kontrolbestemmelser tværtimod også vil blive anvendt over for lønmodtagere og småkårsfolk, således at disse vil komme til at betale endnu mere til statskassen og kommunkassen, end de gør i øjeblikket.

De nedskæringer, der her er tale om, har været begrundet med, at forbruget skal ned, og jeg vil gerne understrege, hvad man den ene gang efter den anden har fremhævet fra Dansk Arbejdsmands Forbunds side: at danske arbejders forbrug ikke er for stort. Skulle man endelig sige noget om forbruget, måtte det være, at det trænger til at blive hævet — herom vidner også de indtægter,

som bl. a. landets arbejdsmænd har. Jeg synes også, man skal gøre sig klart, at de store grupper af arbejdere, som man her pålægger nye afgifter, har betalt, både på den ene og den anden måde, til samfundet.

Det ærede medlem hr. Tholstrup talte før om, at de arbejdsskabte værdier i større udstrækning skulle gå i lommerne på dem, der arbejder. Ja men det har man så sandelig forhindret ganske godt i de senere år. Arbejderne har ikke fået andel i den skete produktivitetsforøgelse, og hertil kommer, at den inflatoriske udvikling, der er foregået, har ramt lønmodtagerne ganske eftertrykkeligt. Man kan tale om, at de, der får deres indtægter reguleret efter pristallet, er privilegerede, har en særlig god stilling, men det er dog en kendsgerning, at reguleringerne kommer bagefter, og hvis man studerer tallene, vil man se, at lønmodtagerne — og det gælder også dem, der er ligestillet med disse — i 2 år på grund af udviklingen i priserne faktisk stadig har haft 10-12 points udækket, det vil sige, at de mangler 2 portioners dyrtidstillæg i at have fået betaling for den indsats, de har øvet i samfundet i henhold til de indgæede overenskomster og den gældende lovgivning.

Når man tager dette i betragtning, er det urimeligt at fare frem med foranstaltninger af denne art, som jo sigter efter at ramme dem, der arbejder for det daglige brød, dem, der er lønmodtagere. Der har været talt om, at pristallet skulle udregnes på et andet grundlag, og om, at skatterne skulle holdes uden for pristallet. Hvis man holdt de direkte skatter uden for pristallet, så ved man, hvad der ville ske; så ville pristallet hjemle ret til større reguleringstillæg end det, lønmodtagerne har fået — det er en kendsgerning. Og udregninger, der blev foretaget for nogle år siden, viste også, at hvis man tog visse spiritus- og tobaksafgifter ud, ville det også give hjemmel for yderligere reguleringstillæg. Jeg formoder ikke, at det, regeringen er ude efter, er, at lønningerne skulle stige; hvis det er tilfældet, kunne man jo nok klare det på anden måde. Det, man har bestræbt sig på, har været at skære forbruget og lønningerne ned, og når man nu har under overvejelse at ændre pristalsberegningen, må dette vel sigte mod at nå frem til en form for regulering af lønninger, hvor nye